

WYMAGANIA EDUKACYJNE ŚRÓDROCZNE Z JĘZYKA POLSKIEGO NA POSZCZEGÓLNE OCENY DLA KLASY 6

/uwzględniają zmiany w podstawie programowej z 2024 r./

Treści nauczania wskazane w <i>Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego</i> (klasy 4–8) i zawarte w podręczniku <i>Zamieńmy słowo</i> dla klasy 6				
Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który nie spełnia wymagań edukacyjnych na ocenę dopuszczającą.				
ocena dopuszczająca	ocena dostateczna uczeń- <u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u>	ocena dobra uczeń <u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u>	ocena bardzo dobra uczeń <u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u>	ocena celująca uczeń <u>spełnia wymagania na ocenę b. dobrą, a ponadto:</u>
Uczeń				
KSZTAŁCENIE LITERACKIE I KULTUROWE - I.1. Czytanie utworów literackich – liryka				

-rozpoznaje podstawowe elementy wiersza (podmiot liryczny, adresat, bohater, wers, strofa, rym, refren), - wskazuje wartości i nastrój, - nazywa swoje wrażenia, - z pomocą nauczyciela wymienia środki stylistyczne (epitet, porównanie, przenośnia, wyraz dźwiękonaśladowczy, uosobienie, apostrofa, zdrobnienie, zgrubienie, pytanie retoryczne, powtórzenie), – nazywa elementy budowy utworu: tytuł, - rozpoznaje obraz poetycki - zna pojęcia pieśń, piosenka patriotyczna.	- samodzielnie wypowiada się o utworze, - podejmuje próbę uzasadniania wrażeń, - wskazuje uczucia podmiotu lirycznego i adresata, - rozpoznaje środki stylistyczne w prostych tekstach - wskazuje tytuł i obrazy poetyckie – wskazuje wers ze zwrotem do adresata, – rozpoznaje utwór liryczny jako pieśń/piosenkę patriotyczną.	– określa temat i sytuację liryczną, - omawia uczucia i cechy bohaterów, - wyjaśnia sens dosłowny i przenośny, - rozpoznaje przenośnię, uosobienie, pytanie retoryczne, apostrofę, powtórzenie - interpretuje obrazy poetyckie, – wybiera informacje potrzebne do interpretacji, – wyjaśnia sens tytułu, – wskazuje cechy pieśni, piosenki patriotycznej.	– analizuje utwór, - uzasadnia interpretację przykładami z tekstu, - wskazuje przesłanie i wartości, cytaty obrazujące uczucia - wyjaśnia funkcje środków stylistycznych, - porównuje doświadczenia bohaterów z własnymi - wskazuje cechy pieśni/piosenki patriotycznej.	– samodzielnie i twórczo interpretuje wiersze (także w formie projektów), - odnosi utwory do kontekstu kulturowego, - odczytuje sens przenośny, – wyczerpująco omawia sytuację liryczną, odwołując się do własnych doświadczeń, – określa nastrój i uzasadnia swoją opinię, - świadomie używa terminów literaturoznawczych, – rozpoznaje i porównuje gatunki liryczne (pieśń, piosenka patriotyczna).
---	--	--	---	--

KSZTAŁCENIE LITERACKIE I KULTUROWE - Czytanie i odbiór utworów literackich - Utwory epickie i popularnonaukowe

- rozpoznaje epikę i jej cechy, - wskazuje elementy świata przedstawionego (bohater, narrator, wydarzenia), - z pomocą nauczyciela rozpoznaje fikcję literacką i elementy realistyczne, - wymienia podstawowe gatunki (mit, opowiadanie, powieść, przypowieść, nowela), - odróżnia epikę od liryki, - z pomocą wymienia wybrane wydarzenia, – rozpoznaje narratora, – wymienia bohaterów, – rozpoznaje wątek główny, – nazywa wrażenia, jakie wzbudza tekst, – z pomocą rozpoznaje znaczenie dosłowne, – opowiada treść zachowując kolejność wydarzeń,	– wymienia cechy epiki, – określa elementy świata przedstawionego, – odróżnia elementy realistyczne od fantastycznych, – wymienia cechy gatunkowe mitu, przypowieści, opowiadania, noweli, powieści, – wymienia odmiany opowiadania i powieści (obyczajowe, przygodowe, detektywistyczne, fantasy), – wyszukuje w tekście informacje, – ustala kolejność wydarzeń, – wskazuje rodzaje i niektóre cechy bohaterów, – odróżnia fabułę od akcji, – rozpoznaje wątki poboczne, – wyjaśnia znaczenie dosłowne, – wypowiada się o utworze, – wskazuje wartości ważne dla	– rozpoznaje czytany tekst jako epikę, – wskazuje jego gatunek (mit, przypowieść, opowiadanie, nowela, powieść), – rozpoznaje odmiany powieści/opowiadania, – opowiada o świecie przedstawionym, – wskazuje elementy realistyczne i fantastyczne, – rozpoznaje elementy budowy: puentę, – omawia wybrane wydarzenia fabuły, – wskazuje dialogi, – nazywa rodzaj bohatera (główny, drugoplanowy), – wymienia większość cech bohaterów, – określa rodzaj narracji, – omawia wątek główny i akcję,	– analizuje świat przedstawiony i wyciąga wnioski, – wyjaśnia różnice między elementami realistycznymi a fantastycznymi, – uzasadnia przynależność gatunkową (mit, opowiadanie, nowela, powieść), – wskazuje odmiany powieści/opowiadania, – rozpoznaje punkt kulminacyjny, – rozpoznaje związki przyczynowo-skutkowe, – określa relacje bohaterów, – uzasadnia cechy bohaterów przykładami z tekstu, – odróżnia bohatera głównego od drugoplanowego, – omawia wątek poboczny, – odróżnia fabułę od akcji, – porównuje doświadczenia	– porównuje elementy świata przedstawionego w różnych utworach, – dowodzi przynależności do rodzaju i gatunku, podając przykłady, – wyjaśnia funkcję elementów budowy (tytuł, puenta, punkt kulminacyjny), – prezentuje zależności między wydarzeniami w twórczy sposób (także interaktywnie), – charakteryzuje bohatera, posługując się przykładami z tekstu, – określa problematykę utworu i prezentuje ją twórczo.
--	--	--	--	--

– rozpoznaje dialog i monolog, - wie czym jest tekst popularnonaukowy.	bohaterów, – tworzy prosty przekład intersemiotyczny, – odróżnia dialog od monologu, – wskazuje cechy tekstu popularnonaukowego i różnice z literackim.	– określa doświadczenia bohaterów, – prezentuje swoje rozumienie utworu, – ocenia bohaterów i zdarzenia, – rozróżnia fakty i opinie, – wyjaśnia różnicę między dialogiem a monologiem, – wskazuje cechy literatury, – odczytuje tekst na podstawie przekładu intersemiotycznego.	bohaterów z własnymi, – porównuje cechy literatury z innymi tekstami kultury, – dowodzi, że tekst należy do literatury popularnonaukowej.	
---	--	--	---	--

KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – Gramatyka języka polskiego - Części mowy				
- rozpoznaje rzeczownik, czasownik, przymiotnik, - odmienia rzeczowniki w liczbie pojedynczej, - odmienia czasownik przez osoby w czasie teraźniejszym, - rozpoznaje stopniowanie przymiotnika, - wie, że istnieją inne części mowy.	- odmienia rzeczowniki przez przypadki w liczbie pojedynczej, - odmienia czasowniki w czasie przeszłym i przyszłym, - rozróżnia czasowniki dokonane i niedokonane, - stopniuje przymiotniki w stopniu równym i wyższym, - rozpoznaje przysłówki.	- samodzielnie odmienia rzeczowniki przez przypadki w obu liczbach, - odmienia czasowniki przez wszystkie osoby i tryby, - poprawnie stopniuje przymiotniki i przysłówki, - rozpoznaje liczebniki i zaimki.	- dokonuje analizy gramatycznej wyrazów (rzeczownik, czasownik, przymiotnik, przysłówki, zaimki, liczebniki), - wskazuje formy gramatyczne czasowników (aspekt, tryb, czas, osoba, liczba), - odróżnia części mowy odmienne i nieodmienne, - samodzielnie tworzy poprawne formy fleksyjne.	- przeprowadza pełną analizę morfologiczną różnych części mowy, - porównuje funkcje części mowy w tekstach, - stosuje bogate słownictwo i różnorodne części mowy we własnych wypowiedziach,
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – Gramatyka języka polskiego - Składnia				
- wskazuje podmiot i orzeczenie w prostych zdaniach, - odróżnia zdanie od równoważnika zdania, - rozpoznaje zdania oznajmujące, pytające, rozkazujące.	- rozpoznaje dopełnienie w prostym zdaniu, - odróżnia zdania pojedyncze rozwinięte i nierozwinięte, - rozróżnia zdania pojedyncze od zdań złożonych współrzędnie, - poprawnie używa spójników w zdaniach złożonych.	- rozpoznaje przydawki i okoliczniki w zdaniu, - wskazuje zdania złożone współrzędnie i podrzędnie, - określa funkcję spójników i zaimków względnych, - samodzielnie tworzy zdania pojedyncze rozwinięte i złożone.	- przeprowadza analizę składniową prostych zdań złożonych, - wskazuje różne sposoby wyrażania podmiotu i orzeczenia - rozpoznaje zdania nadrzędne i podrzędne, - poprawnie zapisuje zdania złożone z użyciem interpunkcji.	- przeprowadza pełną analizę składniową zdań złożonych, - wskazuje związki składniowe między wyrazami, - tworzy teksty zróżnicowane składniowo, - świadomie wykorzystuje składnię do nadawania stylu własnym wypowiedziom.
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – Zróżnicowanie języka				
- zna pojęcie frazeologizmu, - z pomocą wymienia przykłady frazeologizmów, - zna termin „wyrazy wieloznaczne”, - wskazuje w zdaniu prosty przykład wyrazu wieloznacznego, - rozpoznaje zdrobnienia i zgrubienia, - wie, że istnieją różne odmiany języka (mówiony i pisany).	- wyjaśnia, czym jest związek frazeologiczny, - rozpoznaje związki frazeologiczne w wypowiedzi, - korzysta ze słowników (frazeologicznego, języka polskiego), - wskazuje wyrazy neutralne i wartościujące, - rozpoznaje wyrazy nacechowane emocjonalnie, - wymienia cechy języka mówionego i pisanego.	- podaje przykłady frazeologizmów i wyjaśnia ich znaczenie, - stosuje frazeologizmy w zdaniach, - podaje przykłady wyrazów wieloznacznych, - stosuje wyrazy wieloznaczne w prostych wypowiedziach, - podaje przykłady wyrazów neutralnych i nacechowanych, - omawia cechy języka mówionego i pisanego.	- redaguje zdania z użyciem związków frazeologicznych, - wyjaśnia znaczenie wyrazów wieloznacznych w różnych kontekstach, - odróżnia wyrazy neutralne od wartościujących i świadomie je stosuje, - zastępuje wyrazy nacechowane odpowiednikami neutralnymi, - stosuje różne odmiany języka w zależności od sytuacji.	- redaguje różne formy wypowiedzi z użyciem związków frazeologicznych, - świadomie i funkcjonalnie korzysta ze słowników, - posługuje się w wypowiedzi wieloznacznością wyrazów, - stosuje język neutralny i wartościujący zgodnie z zamiarem wypowiedzi, - poprawnie i świadomie posługuje się językiem mówionym i pisanym.
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – Ortografia i interpunkcja				
- stosuje wielką literę na	- poprawnie stosuje zasady	- samodzielnie wyjaśnia reguły	- świadomie stosuje reguły	- samodzielnie wyszukuje

początku zdania i w imionach, – kończy zdania kropką, znakiem zapytania, wykrzyknikiem, – oddziela przecinkiem wyliczenia, – poprawnie zapisuje wyrazy z ó/u w znanych przykładach, – zapisuje wyrazy z rz/ż, h/ch według poznanych reguł, – zapisuje wyrazy z q, ę, ń w odpowiednich miejscach, – stosuje pisownię nie z czasownikami, – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów obcych, – rozpoznaje skróty i zapisuje je poprawnie.	pisowni wyrazów z ó/u, rz/ż, h/ch, – poprawnie stosuje pisownię nie z przymiotnikami, rzeczownikami, przysłówkami, – poprawnie zapisuje wyrazy z częstką by, -bym, -byś,- byśmy,-byście, – stosuje zasady użycia wielkiej liter (nazwy geograficzne, święta, tytuły), – poprawnie zapisuje skróty jednostek miar i wag, – stosuje zasady pisowni liczebników.	pisowni ó/u, rz/ż, h/ch, – stosuje poprawnie pisownię wyrazów z częstką -by w różnych konstrukcjach, – stosuje poprawnie skróty i skrótowce, – zapisuje wielką literą nazwy instytucji, organizacji, – poprawnie zapisuje nazwy geograficzne i własne.	pisowni we własnych tekstach, – poprawnie stosuje pisownię trudniejszych wyrazów obcych, – poprawnie stosuje przecinki w zdaniach złożonych współrzędnie, – rozpoznaje i stosuje poprawnie skrótowce, – stosuje wielką literę w nazwach geograficznych, instytucjach i nazwach własnych bezbłędnie.	przykłady trudnych wyrazów i sprawdza ich pisownię, – wyjaśnia nietypowe wyjątki ortograficzne, – stosuje poprawnie znaki interpunkcyjne w bardziej złożonych wypowiedziach, – doskonali własny tekst pod względem ortograficznym i interpunkcyjnym.
Tworzenie wypowiedzi - opowiadanie, opis, w tym postaci, przeżyć wewnętrznych i sytuacji, sprawozdanie, list oficjalny, tekst o charakterze argumentacyjnym				
– zna podstawowe formy wypowiedzi: opowiadanie (także twórcze), opis (postaci, przeżyć wewnętrznych, sytuacji), sprawozdanie, list oficjalny, tekst o charakterze argumentacyjnym, – z pomocą tworzy proste formy wypowiedzi w podanych gatunkach, – rozpoznaje elementy kompozycyjne wskazanych form.	– wymienia zasady zapisu dialogu, – gromadzi słownictwo potrzebne do napisania różnych form wypowiedzi, – układa plan opowiadania, opisu, sprawozdania, listu, tekstu argumentacyjnego, – pisze krótkie, spójne wypowiedzi według planu, – podejmuje próbę włączenia opisu i dialogu do opowiadania, – potrafi sformułować tezę i proste argumenty.	– wskazuje tezę i argumenty w tekście argumentacyjnym, – pisze wypowiedź zgodną z kompozycją gatunku (opowiadanie, opis, sprawozdanie, list oficjalny), – uzasadnia swoją tezę, stosując proste argumenty, – rozróżnia argumenty rzeczowe i emocjonalne, – selekcjonuje informacje do tekstu, – stosuje układ graficzny odpowiedni dla danej formy.	– redaguje pełne, rozwinięte i spójne wypowiedzi z zachowaniem kompozycji, – stosuje akapity i dba o przejrzysty układ tekstu, – tworzy wypowiedź argumentacyjną z kilkoma argumentami, – rozpoznaje i stosuje różne rodzaje argumentów, – ilustruje argumenty przykładami, – wprowadza dialog i opis w opowiadaniu.	– samodzielnie i bezbłędnie tworzy różne formy wypowiedzi, bogate treściowo i językowo, – świadomie stosuje odpowiednią kompozycję i układ graficzny, – redaguje teksty o charakterze twórczym (np. opowiadanie twórcze z dialogiem i opisem), – dostrzega błędy w swoich pracach i dokonuje ich korekty, – urozmaica styl wypowiedzi, – stosuje akapity jako wyodrębnione części logiczne i stylistyczne.
Wymagania na ocenę roczną: /obejmują także wymagania na ocenę śródroczną/				

KSZTAŁCENIE LITERACKIE I KULTUROWE - Czytanie i odbiór utworów literackich - Liryka				
- odróżnia liryczny sposób wypowiedzi od epickiego, - wymienia wartości ukazane w tekście. - z pomocą charakteryzuje bohatera	- samodzielnie określa uczucia podmiotu lirycznego, - wypowiada się o przesłaniu utworu - odróżnia dosłowny i przenośny sens wypowiedzi, - rozpoznaje uosobienie - interpretuje tytuł - określa nastrój wiersza,	- analizuje sytuację liryczną, - omawia temat i bohaterów, - wyjaśnia znaczenie obrazów poetyckich, - rozpoznaje różne gatunki liryczne. - wyjaśnia przesłanie utworu,	- uzasadnia interpretację przykładami z tekstu, - wskazuje funkcję środków stylistycznych, - omawia przesłanie utworu i jego wartości. - omawia wiersz w odniesieniu do własnych doświadczeń, - porównuje różne utwory liryczne.	- twórczo interpretuje wiersze, wykorzystując wiedzę o literaturze i kulturze - porównuje różne gatunki liryczne, - odnosi treści do szerszego kontekstu kulturowego, - posługuje się precyzyjnym słownictwem literaturoznawczym.
KSZTAŁCENIE LITERACKIE I KULTUROWE - Czytanie i odbiór utworów literackich - Utwory epickie i popularnonaukowe				
- wskazuje elementy świata przedstawionego (bohater, narrator, wydarzenia, czas i miejsce), - zna podstawowe gatunki (mit, opowiadanie, przypowieść, nowela, legenda), - rozpoznaje tekst popularnonaukowy. - rozpoznaje słownictwo związane z prasą.	- opowiada treść, - wskazuje wartości w świecie przedstawionym - rozróżnia elementy, wątki i rodzaje narracji, - wskazuje bohaterów głównych i drugoplanowych, - odróżnia fabułę od akcji. - rozpoznaje tekst popularnonaukowy i jego cechy - podaje przykłady słów związanych z prasą.	- analizuje świat przedstawiony i relacje między postaciami, - uzasadnia przynależność gatunkową, - wskazuje punkt kulminacyjny, - wyjaśnia różnicę między fabułą a akcją - porównuje doświadczenia bohaterów z własnymi. - stosuje słownictwo prasowe.	- wyjaśnia funkcję elementów kompozycyjnych, - charakteryzuje bohaterów na podstawie tekstu, - omawia problematykę i przesłanie utworu	- samodzielnie interpretuje i ocenia utwory, - odnosi treści do innych dziedzin kultury, - dowodzi świadomie przynależności tekstów do epiki i gatunków - tworzy przekłady intersemiotyczne (np. drama, prezentacja, projekt multimedialny).
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – Gramatyka języka polskiego - Części mowy				
- rozpoznaje podstawowe części mowy w tekście (rzeczownik, czasownik, przymiotnik, przysłówki), - zna pojęcia: czasownik dokonany i niedokonany, strona czynna i bierna, - rozróżnia części mowy odmienne i nieodmienne, - wymienia partykuły i wykrzykniki jako nieodmienne części mowy.	- rozpoznaje rzeczowniki osobliwe i nieodmienne, - odmienia je w prostych formach, - rozpoznaje i porównuje czasowniki dokonane i niedokonane, - stosuje czasowniki w odpowiednich formach, - wskazuje zaimki, liczebniki i określa ich funkcję.	- poprawnie odmienia rzeczowniki osobliwe, - odróżnia czasowniki przechodnie i nieprzechodnie, - przekształca stronę czynną na bierną i odwrotnie, - stosuje w tekstach różne typy zaimków, - świadomie używa partykuł i wykrzykników.	- analizuje tekst pod kątem użytych części mowy, - poprawnie stosuje stronę bierną w swoich wypowiedziach, - porównuje czasowniki dokonane i niedokonane, - rozpoznaje różne rodzaje zaimków i omawia ich funkcję stylistyczną.	- tworzy własne wypowiedzi, w których świadomie stosuje nietypowe formy fleksyjne i różne części mowy, - poprawnie i celowo używa zaimków, partykuł i wykrzykników dla uzyskania efektu stylistycznego, - rozpoznaje i objaśnia zjawiska językowe w szerszym kontekście.
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – Gramatyka języka polskiego - Składnia				

– rozpoznaje podmiot i orzeczenie, – wie, czym jest zdanie pojedyncze i złożone, – rozpoznaje wypowiedzenia bezpodmiotowe.	– wskazuje w zdaniu wszystkie części zdania (dopełnienie, przydawkę, okolicznik), – rozróżnia zdania współrzędnie i podrzędnie złożone, – przekształca proste zdania na złożone i odwrotnie.	– rozpoznaje różne rodzaje podmiotu i orzeczenia, – omawia konstrukcje z czasownikiem „się”, – stosuje różne typy zdań złożonych w wypowiedziach pisemnych, – poprawnie określa funkcję części zdania.	– analizuje zdania pod kątem składni, – stosuje zdania bezpodmiotowe i imienne, – świadomie modyfikuje konstrukcje składniowe w zależności od celu wypowiedzi, – różnicuje zdania współrzędnie i podrzędnie złożone.	– tworzy wypowiedzi złożone o bogatej i poprawnej strukturze składniowej, – świadomie wykorzystuje różne typy zdań złożonych w tekstach o określonym stylu, – poprawnie przekształca zdania, by uzyskać efekt stylistyczny.
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – Zróżnicowanie języka				
– rozpoznaje proste wyrazy wieloznaczne, – odróżnia wyrazy neutralne od nacechowanych, – wie, czym jest język mówiony i pisany.	– rozpoznaje frazeologizmy w tekstach, – rozpoznaje zdrobnienia i zgrubienia, – wskazuje sytuacje komunikacyjne wymagające odpowiedniego stylu językowego.	– stosuje wyrazy neutralne i wartościujące w swoich tekstach, – świadomie wybiera odmianę języka zależnie od sytuacji.	– stosuje świadomie wyrazy wieloznaczne, – omawia różnice między językiem mówionym a pisany – stosuje odpowiedni rejestr językowy w zależności od odbiorcy.	– celowo operuje słownictwem nacechowanym emocjonalnie, – analizuje styl wypowiedzi innych osób, poprawiając błędy językowe.
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – Ortografia i interpunkcja				
– zna podstawowe zasady ortografii, – stosuje kropkę, znak zapytania i wykrzyknik, – zna nazwy znaków interpunkcyjnych (cudzysłów, dwukropek, średnik, nawias).	– stosuje zasady ortograficzne w prostych wyrazach, – poprawnie używa przecinka w wyliczeniach, – stosuje cudzysłów i dwukropek.	– stosuje większość zasad ortograficznych, – używa przecinków w zdaniach złożonych, – stosuje średnik i nawias we własnych wypowiedziach.	– pisze teksty z nielicznymi błędami ortograficznymi i interpunkcyjnymi, – poprawia błędy interpunkcyjne w cudzych wypowiedziach, – świadomie używa przecinków dla podkreślenia logicznej budowy zdań	– pisze poprawnie pod względem ortograficznym, – świadomie stosuje interpunkcję w celu zwiększenia czytelności tekstu, – uzasadnia poprawność zapisów ortograficznych i interpunkcyjnych.
TWORZENIE WYPOWIEDZI - opowiadanie, opis, w tym postaci, przeżyć wewnętrznych i sytuacji, sprawozdanie, list oficjalny, tekst o charakterze argumentacyjnym				
– rozpoznaje różne formy wypowiedzi (opowiadanie, opis postaci, opis przeżyć wewnętrznych, opis sytuacji, sprawozdanie, list oficjalny, tekst argumentacyjny), – z pomocą pisze krótkie wypowiedzi w poznanych gatunkach, – zna podstawowe elementy	– redaguje samodzielnie krótkie formy wypowiedzi zgodne z podanym tematem, – stosuje akapity, – układa plan opowiadania, opisu, sprawozdania, listu, tekstu argumentacyjnego, – stosuje zasady zapisu dialogu, – tworzy spójne i logiczne wypowiedzi z prostą	– pisze teksty zgodne z kompozycją i wymogami gatunku, – redaguje sprawozdania z wydarzeń, – tworzy opowiadania twórcze, w których stosuje dialog i opis, – pisze list oficjalny z zachowaniem form grzecznościowych i układu	– redaguje pełne, rozwinięte wypowiedzi z zachowaniem zasad kompozycji, – selekcionuje i hierarchizuje informacje, – wzbogaca teksty o dialog, opisy i refleksje, – stosuje środki stylistyczne (epitet, porównanie, metafora) w opisach, – uzasadnia tezę, stosując	– tworzy wypowiedzi twórcze, logiczne i poprawne językowo, – różnicuje styl wypowiedzi w zależności od gatunku i odbiorcy, – świadomie posługuje się środkami stylistycznymi i kompozycyjnymi, – tworzy teksty o charakterze publicystycznym,

kompozycji (wstęp, rozwinięcie, zakończenie), – rozpoznaje akapit w tekście, – tworzy proste zdania i łączy je w krótki tekst.	argumentacją.	graficznego, – redaguje prosty tekst argumentacyjny (teza + 2–3 argumenty).	różnorodne argumenty poparte przykładami.	– wprowadza własne refleksje i opinie, – opracowuje projekty multimedialne lub wystąpienia ustne na bazie pisemnych tekstów.
--	---------------	--	---	---

Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów: sprawdzian pisemny po danym rozdziale:

odpowiedź ustna; kartkówka (obejmuje 3-5 ostatnich lekcji i trwa 15-20 minut); wypracowania klasowe; karty pracy; praca samodzielna (w trakcie lekcji); testy z lektur, sprawdziany czytelnice; dyktanda; recytacja; projekty edukacyjne; diagnozy.

Uczniowie objęci pomocą psychologiczno-pedagogiczną mają dostosowane wymagania edukacyjne do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych zgodnie z zapisem w opinii z poradni psychologiczno-pedagogicznej.

Warunki i tryb uzyskania wyższej niż przewidywana rocznej oceny klasyfikacyjnej z języka polskiego – klasy IV–VIII

1. Uczeń może ubiegać się o uzyskanie wyższej niż przewidywana rocznej oceny klasyfikacyjnej z języka polskiego.
2. W terminie 2 dni roboczych od dnia uzyskania informacji o przewidywanej rocznej ocenie klasyfikacyjnej uczeń lub jego rodzice (prawni opiekunowie) zgłaszają nauczycielowi chęć ubiegania się o ocenę wyższą.
3. Przy ustalaniu wyższej niż przewidywana rocznej oceny klasyfikacyjnej nauczyciel uwzględnia całoroczne osiągnięcia edukacyjne ucznia, w szczególności systematyczność pracy, wywiązywanie się z obowiązków związanych z nauką, wykorzystywanie możliwości poprawy ocen bieżących w ustalonych terminach oraz zaangażowanie ucznia w proces uczenia się. Nauczyciel bierze pod uwagę w szczególności:
 - czy około połowa ocen bieżących uzyskanych przez ucznia z odpowiedzi ustnych, prac pisemnych i zadań praktycznych odpowiada poziomowi oceny, o którą uczeń się ubiega, lub jest od niej wyższa;
 - systematyczność i kompletność prowadzenia zeszytu przedmiotowego, zgodność zapisów z tematyką realizowanych zajęć, poprawność merytoryczną i językową notatek oraz wykonanych ćwiczeń, a także czytelność i estetykę zapisów;
 - systematyczne wykonywanie zadań i ćwiczeń związanych z realizowanym materiałem oraz aktywność i zaangażowanie podczas zajęć;
 - korzystanie z możliwości poprawy ocen bieżących oraz oferowanych przez szkołę form pomocy;
 - systematyczne wykonywanie przez ucznia nieobowiązkowych pisemnych prac domowych, o których mowa w § 60 ust. 5 statutu, które nauczyciel może uwzględnić jako jeden z elementów świadczących o zaangażowaniu ucznia w proces uczenia się.
4. Nauczyciel wskazuje uczniowi wymagania edukacyjne niezbędne do uzyskania oceny, o którą uczeń się ubiega, oraz ustala sposób sprawdzenia stopnia ich spełnienia. Sprawdzenie może obejmować wiadomości i umiejętności z zakresu kształcenia literackiego i kulturowego, kształcenia językowego, czytania i analizowania tekstów oraz tworzenia wypowiedzi ustnych i pisemnych.
5. Forma sprawdzenia może obejmować pracę pisemną, wypowiedź ustną lub wykonanie wskazanych przez nauczyciela zadań, odpowiednio do wymagań edukacyjnych na ocenę, o którą uczeń się ubiega.

6. Ustalenie wyższej niż przewidywana rocznej oceny klasyfikacyjnej następuje na podstawie stopnia spełnienia wymagań edukacyjnych na daną ocenę, z uwzględnieniem całorocznych osiągnięć edukacyjnych ucznia oraz wyników uzyskanych w toku bieżącego oceniania, w tym wyników ewentualnych popraw i uzupełnień osiągnięć edukacyjnych.
7. Procedura uzyskania wyższej niż przewidywana rocznej oceny klasyfikacyjnej nie powoduje automatycznej zmiany oceny przewidywanej. Ostateczną roczną ocenę klasyfikacyjną ustala nauczyciel zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami oceniania określonymi w statucie szkoły.